

Заблудилось ягнятко в степах,
Не гляділось, дурненьке, отари.
Біга, мекає,— взяв його страх,
Боляче своїм києм ударив.

Загубилось у буйній траві,
Кличе маму, викликує, мека,
А вже мама у теплім хліві,
А вже мама далеко-далеко,

Не почує, хоч як її клич...
Допалав десь на заході палац.
Степ темніє. Спускається ніч,
Біла базя саменька, як палець.

По-нічному зідхнули хмарки,
Захиталися трави злегенька.
Степ великий, широкий такий,
Біла базя маленька, маленька...

1923 — 1926